

Stk. 2 om juridiske personers strafansvar svarer med redaktionelle ændringer og moderniseringer til den gældende lovs § 27, stk. 3.

Stk. 3 indeholder hjemlen til at fastsætte straffebestemmelser i administrative forskrifter udstedt i henhold til loven. Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 27, stk. 2.

Det påregnes, at der blandt andet vil blive udstedt en bekendtgørelse, hvorefter det vil blive præciseret, at lønmodtagere, arbejdsgivere, disses organisationer samt de, der i henhold til § 36, stk. 3, anvender feriegodtgørelse til andet ferieformål, det vil sige feriefondene, kan ifalde strafansvar for manglende afgivelse af oplysninger efter anmodning fra Direktoratet for Arbejdsledshedsforsikringen til brug for direktoratets myndighedsudøvelse. Der vil ikke være grund til at straffe undladelser af at afgive oplysninger, hvis man vil kunne opnå det samme ved blot at tillægge undladelser processuel skadevirkning for den part, der undlader at fremkomme med oplysningerne. Et eksempel herpå er den lønmodtager, der ansøger om at få udbetalt forældet feriegodtgørelse, men som ikke vil oplyse, hvornår vedkommende har holdt ferie. I dette tilfælde tjener det intet særskilt formål at straffe lønmodtageren, fordi lønmodtagerens anmodning i stedet vil kunne henlægges, da lønmodtagerens uvilje mod at fremkomme med oplysningerne medfører, at der ikke kan skaffes det fornødne retsgrundlag for udbetalingen. Lønmodtagerens undladelse tillægges således processuel skadevirkning.

Til kapitel 11

Til § 48

Efter *stk. 1* træder loven i kraft den 1. januar 2001. Da Arbejdsmarkedets Ankenævn efter *stk. 2* skal være klageinstans fra 1. januar 2001, er det nødvendigt, at arbejdsministeren får mulighed for at bruge sin bemyndigelse efter § 45, stk. 3, til at fastsætte de nærmere regler om nævnets sammensætning og kompetence i sager efter loven.

Det fremgår af *stk. 3*, at visse bestemmelser i loven først har virkning for ferie, der er optjent efter den nye lov. Baggrunden herfor skal blandt andet ses i overgangen til en 5-dages-ferieuge.

Efter *stk. 4* har bestemmelsen om en lønmodtagers ret til 25 dages ferie uanset optjening og løntræk i forbindelse med afholdelse af den ikke optjente ferie først virkning for ferie, der holdes den 1. maj 2002 eller senere. Bestemmelsen om elevs ret til 25 dages betalt ferie har først virkning for uddannelsesaftaler, der indgås den 1. maj 2002 eller senere. Tidspunktet

er fastsat af hensyn til overgangen til en 5-dages-ferieuge.

I *stk. 5* er fastsat en overgangsbestemmelse om ret til betalt ferie på baggrund af uddannelsesaftaler indgået før 1. maj 2002. Der er behov for denne særlige bestemmelse, fordi retten til betalt ferie for elever ikke bygger på et optjeningsprincip, men følger af tidspunktet for indgåelsen af uddannelsesaftalen. Elever, der har indgået uddannelsesaftale før 1. maj 2002, vil fortsat have ret til ferie. Da man for så vidt angår afholdelse af ferie overgår fra en 6-dages-uge til en 5-dages-uge 1. maj 2002, skal elevens resterende feriedage dog omregnes forholdsmæssigt.

Til § 49

Det fremgår af *stk. 1*, at den gældende lov om ferie ophæves den 1. januar 2001. Det fremgår af *stk. 2*, at visse bestemmelser dog først ophæves den 30. april 2002 i forbindelse med, at bestemmelserne i § 48, stk. 3 og 4, får virkning.

Arbejdsministeren har efter den gældende lov bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler, blandt andet om feriekonto-systemet, om udbetaling af feriegodtgørelse til personer, der har været afskåret fra at holde ferie og om statskassens andel af forældede og uhævede feriepenge. Det fremgår af *stk. 3*, at disse bekendtgørelser forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves af regler udstedt med hjemmel i den nye ferielov.

Stk. 3 har særlig relevans i forhold til bemyndigelsen til at fastsætte regler om statskassens andel af forældede og uhævede feriepenge. Arbejdsministeren har udnyttet bemyndigelsen i den gældende lovs § 22, stk. 2 og 5, ved bekendtgørelse nr. 285 af 21. april 1997 om forældet og uhævet feriegodtgørelse m.v. Ny bekendtgørelse skal udstedes hvert 3. år, og arbejdsministeren skal derfor før 1. maj 2000 udstede en ny bekendtgørelse. Efter *stk. 3* foreslås denne bekendtgørelse opretholdt også efter den hidtidige lovs ophævelse og frem til, at arbejdsministeren udnytter bemyndigelsen efter denne lovs § 42.

I *stk. 4* fastslås, at tvister, der vedrører tiden forud for lovens ikrafttræden, afgøres efter den hidtidige lovs bestemmelser. Som det fremgår af § 48, stk. 2, skal klager over afgørelser truffet af direktøren for Arbejdsledshedsforsikringen fra den 1. januar 2001 indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Til § 50

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 33. Både Færøerne og Grønland har vedtaget ferielove.